

rozsudku odvolacího, protože odvolací soud má za to, že jde o určovací žalobu podle § 1 zákona č. 217 z r. 1925, že prosba žalobní měla znít na to, zda a pokud náhradní nález pozbývá účinnosti, a že tomuto předpisu nevyhověla, nemá pravdu. Znění rozsudku není proto tak nedosta-
tečné, aby je nebylo lze přezkoumati. Ani rozsudek není zmatečný proto, že přezkoušení nálezu správního úřadu se nedálo podle předpisů, o něž se opírá nález, nýbrž podle předpisů práva soukromého. Podle § 89, druhý odstavec, zákona č. 15/1914 může úředník odsouzený správním nálezem k náhradě škody na základě služebního poměru ve třiceti dnech od pravomoci nálezu nárok státu určovací žalobou proti státu popříti. O této žalobě platí předpisy článku XXXVIII uvoz. zák. k c. ř. s. Pokud se žalobě vyhová, pozbývá nález účinnosti. Žalobní žádání, že nález o náhradě není po právu a žalobce není povinen náhradou, odpovídá tomuto předpisu zákona. Není třeba, by v žalobním žádání bylo obsa-
ženo, že nález pozbývá účinnosti. Ostatně i to žalobní žádání obsahuje. Zmatečnosti nezakládá, používá-li odvolací soud nesprávného právního předpisu. To lze napadati jen dovolacím důvodem č. 4 § 503 c. ř. s. Uvádí-li odvolací rozsudek, že rozsudek první stolice nebyl napaden, pokud uznal, že nárok není polovicí po právu, je to správné. Žalovaný nenapadl rozsudek prvního soudu a žalobce jej napadl podle vývodů odvolacích jen, pokud nebylo žalobě vyhověno. Proto odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudu jen potud, pokud jím žalovaný stát byl odsouzen.

Čís. 12010.

**Potvrzení berního úřadu o pravoplatnosti, o vykonatelnosti a o do-
ručení platebního rozkazu spadá do příslušnosti berního úřadu.**

**Potvrzení berního úřadu o pravoplatnosti a vykonatelnosti platebního
rozkazu o poplatku jest veřejnou listinou, jež jest pro soud plným důka-
zem podle § 292 c. ř. s.**

**Poplatky lze dobývati i na základě výkazu nedoplatků, pokud jsou
vykonatelné. Je-li vykonatelnost potvrzena příslušným úřadem, jest i vý-
kaz nedoplatků exekučním titulem (§ 1 č. 13 ex. ř.), třeba by z jeho
obsahu neplynulo, zda jsou splněny podmínky vykonatelnosti přede-
psané zvláštními zákony.**

(Rozh. ze dne 21. října 1932, R I 544/32.)

Soud první stolice povolil k vydobytí poplatků z převodu vlastnického práva na základě výkazu nedoplatků berního úřadu exekuci vnučeným zřízením zástavního práva na nemovitosti. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Stěžovatel napadá usnesení prvního soudu z důvodu, že výkaz nedoplatků berního úřadu, ježto jde o poplatky z převodu práva vlastnického, nebyl způsobilým exekučním titulem podle § 1 č. 13 ex. ř., ježto k exekuční žádosti nebyl připojen výkaz o doručení platebního rozkazu k vlastním rukám povinné strany, a že proto první soud neměl exekuci povolit. Rekurs jest odůvodněn. Pravda jest, že soud má exekuční tituly vydané finančními úřady pře-

zkoumati jen po stránce formální, nikoliv po stránce věcné. K tomuto přezkoumání formální stránky exekučního titulu patří i zkoumání, zda listina, o níž se exekuční návrh opírá, je formálně způsobilým exekučním titulem podle § 1 ex. ř., který pod čís. 13 ustanovuje, že exekučními tituly jsou platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích, podle předpisů o tom platných vykonatelné. Podle nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 ř. zák., jímž byl vysvětlen předpis § 14 nařízení ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a jímž bylo opraveno řízení za účelem knihovního vyznačení zůstatků převodních poplatků, jest k žádosti finančního úřadu o bezvýhradné nabytí exekučního zástavního práva na nemovitosti připojení duplikát platebního příkazu povinné straně doručeného s výkazem o doručení a s úředním potvrzením, že platební příkaz nabytí právní moci a že poplatek je skutečně v uvedené výši nedoplatkem. Tento předpis, kterým byly provedeny předpisy §§ 7, 60, poslední odstavec a 72 poplat. zák. ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. o vymáhání nedoplatků, byl čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. ponechán v platnosti. Zákonný požadavek, by byl soudu předložen výkaz o doručení, nemůže býti nahrazen potvrzením finančního úřadu na duplikátu platebního příkazu, že byl povinné straně doručen. Ježto tento výkaz o doručení platebního příkazu povinné straně nebyl k exekučnímu návrhu připojen a platební příkaz bez tohoto výkazu »podle předpisů o tom platných« není vykonatelným a způsobilým exekučním titulem ve smyslu § 1 čís. 13 ex. ř., neměl první soud exekuci povolit (viz rozhodnutí čís. 8487 sb. n. s.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Právním vytyká dovolací rekurent, že rekursní soud překročil meze své působnosti, přezkoumav věcně potvrzení o vykonatelnosti platebního rozkazu na poplatek. Soudu přísluší přezkoumati výrok správního úřadu jen v tom směru, zda je vydán příslušným úřadem a zda je formálně bezvadný. Potvrzení berního úřadu o pravoplatnosti, o vykonatelnosti a o doručení platebního rozkazu o poplatku spadá do příslušnosti berních úřadů, jež byly zmocněny, dobývati daně, poplatky a jiné veřejné dávky, nařízeními ministerstva spravedlnosti a financí ze dne 24. dubna 1871, čís. 50 ř. zák., ze dne 24. května 1879, čís. 76 ř. zák., ze dne 17. listopadu 1892, čís. 215 ř. zák. a ze dne 18. ledna 1898, čís. 28 ř. zák. Potvrzení berního úřadu o pravoplatnosti a o vykonatelnosti je veřejnou listinou, jež jest pro soud plným důkazem podle § 292 c. ř. s. Proto stačí k průkazu pravoplatnosti a vykonatelnosti. Jest výrokem správního úřadu vydaným v mezích jeho příslušnosti a přezkoumávaný je ve věcném směru soudu nepřislší. Ostatně soud ani nemá po ruce podklad, by mohl věcnou správnost přezkoumati. Předpis nařízení ministerstva financí a spravedlnosti ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 ř. zák. o tom, jak je zajišťovati (dobývati) poplatky, byl doplněn § 1 čís. 13 ex. ř., jímž byly i pro dobývání poplatků na roveň postaveny výkazy nedoplatků platebním příkazům. Také § 345 prováděcího nařízení k zákonu o přímých daních bylo předepsáno,

by se daně dobývaly na základě výkazu nedoplatků. Podle § 7 poplat. zák. má se díti dobývání poplatků stejným způsobem jako dobývání daní. Z toho plyne, že poplatky lze dobývati i na základě výkazů nedoplatků, pokud ovšem jsou vykonatelné. Je-li jich vykonatelnost potvrzena příslušným úřadem, je i výkaz nedoplatků exekučním titulem, třebaž z jeho obsahu neplynulo, zda jsou splněny podmínky vykonatelnosti předepsané zvláštními zákony. Ano bylo na platebním rozkazu potvrzeno, že poplatek je nedoplatkem, obsahuje toto potvrzení i výkaz nedoplatků a, ano z potvrzení jest i zřejmo, že nedoplatek je vykonatelný, je výkaz ten vykonatelný právě jako platební rozkaz, na němž je vykonatelnost potvrzena, ježto správnost tohoto potvrzení nepřisluší soudu zkoumati.

Čís. 12011.

Není zapotřebí zvlášť přihlašovati k rozvrhu nejvyššího podání nárok na poměrnou část fruktifikátních úroků.

Nárok na poměrnou část fruktifikátních úroků nezávisí na tom, zda pohledávka odkázaná na nejvyšší podání byla zúročitelná, čili nic.

I přednostním pohledávkám knihovně nezajištěným přísluší poměrná část fruktifikátních úroků.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, R I 596/32.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud první stolice ani přednostním, ani knihovním věřitelům fruktifikátní úroky. Rekursní soud k rekursu vymáhajícího věřitele napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud přikázal fruktifikátní úroky i přednostním pohledávkám knihovně nezajištěným i knihovním věřitelům.

Důvody:

Nesprávný je názor rekursního soudu, že správci konkursní podstaty v úloze vymáhajícího věřitele podle § 119 odstavec (2) čís. 1 konk. ř. nepřisluší poměrná část z fruktifikátních úroků, na přednostní jeho pohledávku útratovou (§ 49 čís. 1 k. ř.) proto, že v přihlášce (§ 210 ex. ř.) nežádal úroky z likvidovaných útrat exekučního řízení. Neboť toto ustanovení se týká jen smluvních úroků, které příslušejí věřiteli odkázanému na nejvyšší podání proti povinné straně, a nepřihlásil-li je věřitel, nepřikážou se mu jen proto, že soud nemůže seznati ze spisů a listin u soudu se nalézajících, zda nejsou již zaplacený. Jinak však je tomu při úrocích, jež mají býti poměrně hrazeny z fruktifikátních úroků. Neboť podle ustálené judikatury v souhlasu se zodpovědním otázkám ministerstva spravedlnosti k § 216 ex. ř. (výnos min. sprav. čís. 44 a 45 Věstník z r. 1897), slouží fruktifikátní úroky k tomu, by nahradily věřitelům a účastníkům na rozvrhovou podstatu odkázaným újmu, která jim vzchází z toho, že dnem příklepu, kdy nastává splatnost všech přikázaných pohledávek, pohledávky přikázané jim zaplacený nebyly a tvoří